

- بیوگرافی

بنده در ۲۸ تیرماه، سال ۱۳۶۳ در خانواده ای علاقمند به موسیقی بدنیا آمدم. فعالیت حرفه ای من از سال ۱۳۸۳ تا به امروز ادامه داشته که بیش از ۲۰۰ قطعه بوده که عمدتاً تنظیم آنها توسط خودم انجام شده است، البته در طی این سالیان، بسته به سلیقه خواننده تعدادی از قطعات نیز توسط دیگر تنظیم کنندگان انجام گردیده.

از تنظیم کنندگانی که با آنها همکاری داشته‌ام می‌توان به آرمین نصرتی، مرحوم نیما وارسته، امید حاجیلی و میلاد ترابی اشاره کرد.

فعالیت های کاری من هیچ‌گاه محدود به تنظیم‌کنندگی نبوده است و برای بسیاری از خوانندگان آهنگسازی، ترانه‌سرایی و صدابرداری انجام داده‌ام. به دلیل تعدد بالای خوانندگان، تنها می‌توانم به رضا صادقی عزیز، خشایار اعتمادی، یاسر بختیاری، حمید عسگری، بنیامین، جناب رشید وطن دوست که چندین سال خواننده ی ارکستر سمفونیک ایران بوده‌اند و بنده افتخار ناظر ضبط و صدابرداری کل آلبوم ایشان را داشتم، اشاره بنمایم.

در ادامه می‌توانم به همکاری با گروه آریان، علی پهلوان عزیز، پیام صالحی، سهراب پاکزاد و امیر طبری که در سال‌های ۸۸-۸۹ آلبوم «زیر بارون» و دیگر آلبوم این دوستان که جزء بهترین آلبوم‌های بازار بوده، اشاره کنم.

آهنگسازی تیتراژ اولیه‌ی ماه عسل با اجرای خوب خواننده طاهای حسنی که یک موسیقی مناجاتی به زبان عربی بود نیز توسط بنده انجام شد و بسیار مورد استقبال شنوندگان قرار گرفت.

براساس علاقه‌ام به نمایش و کودکان، در این حوزه نیز فعالیت کمی داشته‌ام که در انتها نامزد و برگزیده آهنگسازی موسیقی، در ششمین دوره برگزیدگان کانون کودک و نوجوان خانه تئاتر شده و در حال حاضر به دلیل علاقه فراوانی که به حوزه موسیقی متن دارم، در حال فعالیت در این عرصه نیز هستم و در حال حاضر بر روی موسیقی متن دوفیلم کوتاه کار میکنم و در کنار تمرکز بر روی آهنگسازی و خوانندگی، در این حوزه ها نیز اندک فعالیت دارم.

- چطور شد وارد عرصه موسیقی شدید؟

هنر و موسیقی در خانواده ی ما واژه ی بیگانه ای نبوده و قدمتی دیرینه دارد، چرا که پدر بزرگ و دایی بنده از شاعران آذربایجان بوده و پدر بزرگم نیز به دلیل داشت طبع هنری و برخوردار بودن از صدای خوش، هر از گاهی برای ما آواز میخواندند. من نیز به همین دلیل از کودکی به موسیقی و هنر علاقه ای فراوان داشتم و این عشق همیشه توسط حمایت های مادرم به سمت درستی هدایت میشد، زیرا او بود که همیشه با انگیزه بخشیدن به من و تمرین آواز سبب میشد تا جدی تر به موسیقی و این راه نگاه کنم در ۱۶ سالگی به صورت جدی موسیقی را با ساز گیتار آغاز کرده و با اینکه در رشته ی کامپیوتر تحصیل میکردم، موسیقی را در محضر اساتید به نام نظیر استاد امیر تیمور پور تراب و استاد نقی ضرابی فراگرفته و پس از گذشت چند سال وارد، حوزه ی کاری و فضای کار در زمینه‌ی موسیقی شدم.

- شما از آهنگسازان فعال موسیقی پاپ در سال های بعد از انقلاب به حساب می آید با خواننده های زیادی سابقه همکاری دارید اما چرا آنقدر که کار کرده اید دیده نشدید؟

من این پاسخ را به چند بخش تقسیم میکنم؛

بخش اول اینکه ما متأسفانه مشکل خواننده سالاری داریم و این اتفاق باعث گردیده تا هیچگاه عوامل تهیه آن قطعه به درستی شناخته نشده و تنها توجه ها به سمت خواننده باشد. خواننده نیز بخشی از کار است و در این بین نمیتوان تعیین کرد که نقش چه کسی مهم تر و پررنگ تر است، زیرا که از آهنگساز و ترانه سرا که شروع کننده ی یک اتفاق موسیقایی هستند تا نوازندگان که به قطعه جان میدهند و تنظیم کننده که وظیفه ی هدایت تمام پارت های ملودی را در مسیر درست دارد و ... نقش مهمی دارند و اگر قرار بر مطرح شدن باشد، باید این اتفاق برای تمام عوامل تهیه موسیقی رقم بخورد.

بخش دوم نبودن رسانه ی درست است که به صورت تخصصی و دلسوزانه در زمینه ی موسیقی مشغول به فعالیت باشد. هنگامی که رسانه ای نباشد، کارهایی با سطح پایین تولید و پخش میگردد که از نظر محتوایی غنی نیستند و توسط افرادی که به نوعی مافیا آن ها را میخوانیم، در بین مردم پخش و گوش مردم را مورد هجوم قرار میدهد و تمام این عوامل باعث میگردد که بسیاری از افراد سرشناس در موسیقی که شایسته دیده شدن و تقدیر هستند، دیده نشده و حقشان پایمال شود. بخش سوم به جفای برخی از خوانندگان برمیگردد، به طور مثال فلان آهنگی که ساخته شده است و سر و صدای زیادی کرده است، از عوامل آن آهنگ از جانب خواننده مطرح نمیشود.

- خواننده سالاری چه آسیبی به موسیقی ایران رسانده است؟

همانطور که پیش تر نیز عرض کردم، خواننده سالاری بزرگ ترین آسیب را بر عوامل تهیه موسیقی وارد نموده، زیرا هنگام تولید و پخش یک اثر موفق تمام افراد حاضر در آن پروژه، شایسته تقدیر و شناخته شدن بین مردم هستند، ولی از آنجایی که در موسیقی ما صرفاً نگاه ها به سمت خواننده ی یک اثر است، در بیشتر مواقع ما از نوازندگان، آهنگساز، ترانه سرا، تنظیم کننده و ... غافل میگردیم و این اتفاق علاوه بر مطرح نشدن عوامل تولید یک قطعه، باعث بی انگیزگی و بی رقبتهی آنان برای تلاش و ادامه دادن این راه میشود، چه بسیار هنرمندانی که ما به دلیل این اتفاقات قدر آن ها را ندانسته ایم و هنگامی که از دستشان داده ایم یا هنگامی که بسیار دیر شده، به یادشان افتادیم.

بخش دیگری از موسیقی که بسیار تحت تاثیر این جریان قرار گرفته است، بخش موسیقی بی کلام در سبک های متفاوت است، زیرا امروزه مردم به ندرت موسیقی بی کلم گوش میدهند یا برایش ارزش قائل هستند و من بخش عمده ای از این اتفاق را به دلیل وجود خواننده سالاری میدانم که گوش مردم امروزه تنها به صدای خواننده اتکا میکند و اگر قطعه ای بی کلام باشد، هرچقدر خوب و پرمحتوا و عالی، ولی باز هم برای مخاطب جذاب و شنیدنی نیست زیرا ترانه و خواننده ای ندارد که گوش های تربیت شده در مسیر اشتباه را بتوانند به اوج لذت خود در موسیقی برساند.

- آیا به خاطر مساله خواننده سالاری خودتان هم وارد فضای خوانندگی شده اید؟

به هیچ عنوان. همانطور که اشاره کردم، علاقه به خوانندگی و خواندن از کودکی با من همراه بوده و در طی زمان گسترش پیدا کرده و در مسیر درست هدایت شده. علاوه بر علاقه ی روزافزون من نسبت به خواندن، همیشه در تلاش برای پیشرفت و ارتقا کار خود هستم و به همین دلیل از محضر اساتید زیادی در زمینه ی صدا و خوانندگی کسب دانش کرده ام. استاد فریبا داوودی،

یکی از مشوق های من در مسیر خوانندگی بود و همین اواخر نیز در راستای داشت بینشی عمیق تر نسبت به موسیقی سنتی و فضاهای موجود در این نوع از موسیقی، با یکی از دوستان خوب و یکی از خوانندگان توانای کشورمان خانم بهرخ شورورزی دوره هایی را در زمینه آواز سنتی ایرانی گذرانده ام. در حال حاضر نیز در کنار تمام مشغله های روزمره و اتفاقات زندگی، آواز و خواندن را از یاد نمیبرم زیرا بخش جدانشدنی از زندگی من بوده و هست و راه گریزیست از تمام اتفاقات بد و خوب و پناهیست که همیشه احساس خوبی را در من به وجود میآورد.

-به نظر شما، موسیقی موفق باید چه شاخصه هایی را داشته باشد و آیا تمام اجزا کار برای خلق یک موسیقی تاثیرگذار اهمیت دارد یا خیر؟

به عقیده ی من موسیقی با کلام موفق، نیازمند چند مولفه و شاخص می باشد:

۱- در وهله ی اول یک ملودی خوب باعث گوشنواز بودن قطعه میشود و اگر ترانه با روند ملودییایی قطعه همخوانی نداشته باشد، باعث از بین رفتن کلام و همچنین شنیده نشدن درست ملودی میشود.

۲- در مرحله ی بعد عمق ترانه و تاثیرگذار بودن کلام است زیرا که ترانه، زبان احساس آدم هاست و حال گاهی اوقات این ترانه براساس احساس عاشقانه است، گاه بر اساس شکایت و ناراحتی است و گاهی حماسی است که در مجموع تمام این ها برای به زبان آمدن و شنیده شدن احساسات انسان است.

همانطور که شعر نو به دلیل مغایرت هایی که با ادبیات و شعرنویسی کلاسیک دارد، از زمانی که به وجود آمده تا به امروز مخالفان زیادی داشته و بسیاری از افراد در تلاش برای رواج پیدا نکردن این سبک در زمانه ی خود بوده اند، ترانه نویسی نیز با این مشکلات دست به گریبان شده است و همانند نیما یوشیج بزرگ، پدر سبک شعر نو که ۲۵ سال را در تلاش و سختی گذراندند تا در انتها پس از چشیدن بسیاری از ناملایمات بتوانند این سبک را ترویج دهند، بسیاری از ترانه سرایان به نام ایرانی نیز در حال حاضر درگیر این مشکلات هستند.

۳- مرحله ی بعدی و تاثیر گذار در روند یک قطعه موسیقی و دلنشین بودن آن، به تنظیم و آهنگسازی قطعه برمیگردد که باید اشاره کنم بسیاری از افراد فرق بین این دو را نمیدانند.

در آهنگسازی قدم ابتدایی یک قطعه را آهنگساز میگذارد و گویی فرد روح خود را برای آن قطعه گذاشته و هسته ی اولیه ی کار را تولید و پایه گذاری کرده است.

تنظیم کننده نیز وظیفه ی معماری قطعه را برعهده دارد که تعیین مینماید چه سازی در چه زمانی شنیده شود و با دانش و علمی که از هارمونی و ... دارد، وظیفه ی هدایت را برعهده میگیرد.

آهنگساز و تنظیم کننده به نوعی مکمل یکدیگر هستند و با همکاری یکدیگر کمک میکنند کار به طرز زیبایی شنیده شود.

گزینه های بسیاری در قطعه نهفته که پیچیده هستند و بسیار بسیار برای خلق یک اثر ارزشمند حائز اهمیت و ارزش خاصی هستند، مانند میکس، مسترینگ، نظارت ضبط، صدابرداری، ولیکن باید اقرار نمایم که حتی اگر تمام این کارها به نحو درست و حرفه ای پیش رفته باشد و در انتها قطعه ای ارزشمند تولید شده باشد، اگر پخش آهنگ به درستی پیش نرود، ارزش کار بسیار پایین می آید و پخش های ناموفقی که چه در ایران چه در خارج از ایران اتفاق می افتد، باعث شنیده نشدن درست قطعه و در سکوت و تاریکی ماندن بسیاری از هنرمندان و اساتید خوبمان میشود.

- حیات موسیقی مثل خیلی چیزها اکنون در فضای مجازی جریان دارد؟ آسیب ها و مزایای این اتفاق چیست؟

یکی از مزایای فضای مجازی، زودتر پخش شدن و شنیده شدن آهنگ است، زیرا که امروزه بیشتر افراد، هنرمندان و موزیسین های معروفشان را در شبکه های مجازی دنبال کرده و به محض بیرون آمدن اثر، میتوانند از آن استفاده ببرند ولی متأسفانه همچنان در ایران حق کپی رایت رعایت نمیشود و همین مسئله باعث پایمال شدن حقوق ناشر و هنرمند میشود موضوع دیگر نیز مجدد نبود رسانه ای است که جامع و برای هنرمندان درست شده باشد تا مخاطبین بتوانند از طریق آن رسانه به کارها دسترسی پیدا کنند و خوراک های خوب و سالی را برای روحشان تهیه کنند در نهایت فکر میکنم فضای مجازی نیز مانند بسیاری از مسائل دیگر، مزایا و معایبی را همزمان دارد و مهم نحوه ی عملکرد ما و تاثیرات ما بر این فضا و مسائل است.

- چه توصیه ای برای جوانانی که به تازگی وارد حوزه هنر و موسیقی شده اند دارید؟

به هیچ عنوان از راهی که در پیش گرفته اند، پشیمان نشوند و عقب نکشند. بسیاری از افرادی که امروزه معروف هستند و صاحب شهرت در حرفه ی خودشان شده اند، افرادی بودند که بارها شکست خورده اند و دوباره برخاستن و محکم تر به مسیر خود ادامه داده اند و شکست، خستگی، بازخورد خوب دریافت نکردن در ابتدای کار کاملاً طبیعی ست و صرفاً به عنوان یک مرحله از پروسه ی موفقیت به آن نگاه کنند و حتی اگر مخاطبان اندکی دارند، بازهم ادامه بدهند چون سلايق ادم ها متفاوت است.

در ادامه نیز سعی کنند همیشه به روز باشن و هیچوقت فکر نکنند به اوج رسیده اند زیرا که دانش و پیشرفت در موسیقی بی انتهاست و همیشه پلهای برای ارتقا وجود دارد.

- از کارهای آینده تان برایم بگوئید ، چه کارهایی در حال تولید است ؟

بنده در حال حاضر در حال آهنگسازی بر روی یک فیلم کوتاه با کارگردانی مهرداد شکری و صابر رضایی هستم و از طرفی در رابطه با موسیقی یک فیلم بلند به کارگردانی شهرام ابراهیمی عزیز صحبت هایی شده که در صورت قطعی شدن آن، حتماً اطلاع رسانی خواهیم کرد.

در کنار قطعات موسیقی باکلامی که آماده انتشار است و قطعاتی که در حال ساخت آنها هستیم، در حال حاضر مشغول ایده پردازی، آهنگسازی و ضبط چندین آلبوم بی کلام همراه با ساز نیز هستیم که می توان به آلبوم «دریا در بیابان» اشاره کرد که آلبومی است با محوریت صدای گوش نواز تار با نوازندگی خانم صبا فرامرزی فرد. این آلبوم شامل ۱۰ قطعه است و از تلفیق ملودی های شرقی و غربی ساخته شده.

همچنین در حال کار بر روی آلبومی برای کودکان نیز هستیم که در خصوص این آلبوم باید بگویم یکی از دغدغه های من در این چند سال همواره این بوده که چرا ما موسیقی ارزشمندی تولید نمی کنیم تا کودکان مان مجبور به شنیدن و حفظ شدن کارهای بی ارزش که بعضاً مناسب سنشان نیست نشوند، همین شد که آلبومی در دست تهیه داریم که تمام ترانه های آن در کنار شاد بودن، درست زندگی کردن، ارزش های اخلاقی، آموزش و یادآوری فرهنگ ایرانی را در خود گنجانده و خواننده این آلبوم رسول قنبری یکی از هنرمندان خوب کشورمان است که سالیان سال برای کودکان در زمینه مجرگری و تئاتر فعالیت میکند.